

Konfiskeringar och nationaliseringar i Kuba

Konfiskeringar och nationaliseringar i Kuba

[att konfiskera betyder att ta i beslag, dra in till staten, beslagta utan att ge full ersättning.
att nationalisera är förstatliga, att privat egendom övertas av staten eller av samhället.]

USA säger sig grunda sin så kallade Helms-Burtonlag, som sanktionerar företag som investerar i Kuba, på att revolutionen i början på 1960-talet genomförde konfiskationer och nationaliseringar.

Det handlar om två väldigt olika saker, som media blandar ihop och fördunklar.

Konfiskeringarna utfördes av 'Ministeriet för Återskaffande av förskingrade tillgångar' som beslagtog, utan ersättning, tillgångar som införskaffats genom stöld och korruption. Ett sådant exempel är José López Vilaboy, vars familj från Miami nu kräver äganderätt till Kubas flygbolag Cubana de Aviacion och den Internationella flygplatsen José Martí i Havanna. Efter revolutionen öppnades 27 ärenden för olagligt berikande mot López Vilaboy, medhjälpare till diktatorn Batista. Som så många andra brottslingar flydde han från Kuba och fick skydd i USA.

Något helt annat är nationaliseringar, där det fanns en fond för ersättning och amorteringsplaner på 20 till 30 år som gav ersättning till de som fick sina tillgångar nationaliserade. Något som en stat har rätt att göra. Kuba ingick avtal om ersättning med företagen från Schweiz, Spanien, Frankrike och Storbritannien. USA vägrade förhandla och gick istället in för krig: USA bröt förbindelserna, införde blockaden och tillgrep till och med en väpnad intervention mot Kuba.

Washington förbjöd all dialog med Kuba och kubanska företag. Stora företag som Esso (idag Exxon Mobile) förkastade ersättningsförslagen då, och nu söker man istället ersättning med hänvisning till Helms-Burton.

I tidningar som spanska El País kan vi läsa att 'nationaliseringar utan ersättning utlöste det nordamerikanska embargot mot Kuba?'. Utan att förklara varför ersättning inte betalades ut.

Nationaliseringarna minskade de enorma sociala klyftorna som fanns i Kuba. Så påverkade jordreformslagen företag som United Fruit Company. Samtidigt förbättrade lagen på ett genomgripande sätt livsförhållandena för lantarbetarfamiljer, ca en tredjedel av befolkningen. På landet saknade 90 procent elektricitet, 60 procent levde i baracker utan rinnande vatten, 43 procent var analfabeter. Nu försöker medierna, inte bara de i Miami, att måla upp bilden av elände och misär.

Vita Huset vägrade förhandla och satsade på att med militärt våld störta Kubas regering. Som i Iran 1953, efter att landet nationaliserade oljan, eller som i Guatemala 1954 efter att landet ville genomföra en jordreform, eller som i Chile 1973 efter att landet nationaliserade kopparn.

En kriminell historia som fortfarande är aktuell när det gäller Kuba, trots att dess konsekvenser minimeras eller tystas ner i medierna. Som också förtiger att förhandlingar om kompensation skulle kunna upptas när som helst. Men då självklart också förhandlingar om de ekonomiska skador som 60 års blockad åsamkat Kuba. Det skulle vara en verklig process för fred. Varaktig och rättvis. Tycker du inte?

Cubainformacion 200303 (med utförliga källhänvisningar i originalet)

[Confiscaciones y nacionalizaciones en Cuba: lo que la prensa mezcla y confunde](#)

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en 20:a eller valfri summa till

123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0